

ת"פ 10429/12/18 - מדינת ישראל נגד מוחמד מגדלאוי, נמר מגדלאוי - עניינו הסתיים, מהרן דכה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 10429-12-18 מדינת ישראל נ' מגדלאוי ואח'

לפני כבוד השופט יוסי טופף

המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אלירן גלילי מפרקליטות מחוז תל אביב
(פלילי)

נגד

הנאשמים:

מוחמד מגדלאוי

ע"י ב"כ עו"ד שאדי כבהא

נמר מגדלאוי - עניינו הסתיים

מהרן דכה

ע"י ב"כ עו"ד איתן און

גזר דין

בעניינם של נאשמים 1 ו-3

האישום וההרשעה

1. ביום 11.6.2020 הורשעו הנאשמים 1 ו-3 (להלן יחד: "**הנאשמים**"), על יסוד הודאתם בכתב אישום מתוקן (אשר סומן: **כא/2**), בעבירות הבאות:

(א) **נאשם 1** הורשע בביצוע שתי עבירות של **סחר בסם מסוכן**, לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**").

(ב) **נאשם 3** הורשע בביצוע עבירה אחת של **סיוע לסחר בסם מסוכן** לפי סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ביחד עם סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים.

2. ההסדר הדיוני, במסגרתו תוקן כתב האישום, כלל צירוף תיק נוסף, אשר התנהל בעניינו של נאשם 1 בבית משפט השלום בתל אביב, ת"פ 38585-03-20 (להלן: "**התיק המצורף**"), בגינו הודה והורשע **נאשם 1** בביצוע שתי עבירות של **הפרת הוראה חוקית** לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

3. ההסדר הדיוני בעניינם של הנאשמים 1 ו-3 כלל גם הסכמה לפיה הנאשמים יוכרזו כסוחרי סמים. הוסכם כי נאשם 1 ישלם קנס בסך 16,000 ₪ בתשלומים; ונאשם 3 ישלם קנס בסך 11,500 ₪ בתשלומים. הוסכם כי המאשימה תשיב לנאשם 1 מט"ח המוחזק בידה (דולרים ואירו) באמצעות בא כוחו. סכום של 1,450 ₪

שנתפס אצל נאשם 1 יחולט, וכן יחולטו הטלפונים הניידים של הנאשמים 1 ו-3.

4. כתב האישום הוגש מלכתחילה כנגד שלושה נאשמים, כאשר בעניינו של נאשם 2 הושג הסדר טיעון נפרד ביום 10.2.2020, במסגרתו תוקן כתב האישום בעניינו (סומן: **כא/1**), והנאשם 2 הודה והורשע בשתי עבירות של **סחר בסם מסוכן** לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים. דובר על שתי מכירות סם לסוכן משטרתי: האחת, מכירת 14.4414 גרם קוקאין תמורת 6,000 ₪; והשנייה, מכירת 23.68 גרם קוקאין תמורת 9,900 ₪. כמו כן, צורף תיק נוסף מבית המשפט השלום בתל אביב, ת"פ 18-11-44588, במסגרתו הורשע נאשם 2 בעבירות של **כניסה לישראל שלא כחוק** לפי סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 **והחזקת נכס חשוד כגנוב** לפי סעיף 413 לחוק העונשין. על נאשם 2 נגזר עונש מוסכם של 30 חודשי מאסר, הופעלו שני מאסרים מותנים בחופף, הוטלו מאסרים מותנים (למשך 9 חודשים ו-3 חודשים, ביחס לעבירות סמים מסוג פשע ועוון בהתאמה וכן ביחס להחזקת נכס החשוד כגנוב), קנס בסך 15,900 ₪ וחולטו אופניים חשמליים.

5. לפי כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים, שימש נ.פ. 18-60726 כסוכן סמוי של משטרת ישראל (להלן: "**הסוכן**"), והוא פעל בשליחות משטרת ישראל, בהוראתה, באישורה ובמימונה. במסגרת פעילות הסוכן ובהתאם להוראות שוטר שהפעיל אותו (להלן: "**המפעיל**"), רכש הסוכן תמורת כסף, סמים מסוכנים מסוג קוקאין בעסקאות שתואמו ובוצעו עם נאשמים 1 ו-2.

נאשמים 1 ו-2 הינם אחים. בין הסוכן לבין הנאשמים 1 ו-2 שררה היכרות קודמת.

עובר למועדים הרלוונטיים לאישום הראשון, הסוכן היה חייב לנאשם 1 סכום של 1,500 ₪ (להלן: "**החוב**").

כתב האישום המתוקן חובק שני אישומים הנוגעים לנאשמים, כדלקמן:

(א) על פי האישום הראשון, אשר יוחס ל**נאשם 1** בלבד, ביום 3.7.2018, החל מהשעה 16:38 התקשר הסוכן לנאשם 1, מספר פעמים, במטרה להוציא לפועל עסקת סמים, אך לא היה מענה. החל מהשעה 16:51, התקשר הסוכן מספר פעמים, לאדם המכונה "וואהיב", המוכר לסוכן כמי שעובד אצל נאשם 1, במטרה שיסייע בעדו ליצור קשר עם נאשם 1. במסגרת השיחות עם וואהיב, בין היתר, הציע וואהיב לסוכן לתאם את פרטי העסקה מולו, אך הסוכן סירב.

בהמשך אותו היום, משלא ענה נאשם 1 לשיחות הטלפון, שלח הסוכן מספר מסרונים לנאשם 1, בהם ביקש מנאשם 1 לחזור אליו, וציין כי הדבר דחוף. בסמוך לאחר מכן, קיבל הסוכן מסרון מנאשם 1, שבו הורה לו להתקשר אליו. בהמשך, בסמוך לשעה 17:25, התקשר הסוכן לנאשם 1, אשר ביקש לדעת מה עם החוב. הסוכן השיב כי ברצונו להשיב את החוב עוד באותו יום, וכן ביקש מנאשם 1 למכור לו 10 גרם קוקאין. בתגובה לכך, מסר נאשם 1 כי ביכולתו לעשות כן ולמכור לו קוקאין טוב, בתמורה ל-4,500 ₪, לבד מן החוב

(להלן: "עסקת הסמים").

בנוסף, במהלך השיחה עם נאשם 1, ביקש הסוכן לקיים את עסקת הסמים בהקדם, בסמוך למקום הימצאו בתל אביב, אולם נאשם 1 ביקש כי העסקה תתבצע בביתו ברחוב העירית 14 ביפו (להלן: "מקום המפגש").

בסמוך לשעה 18:07 יצא הסוכן לעבר מקום המפגש, לצורך קידום עסקת הסמים והתקשר לנאשם 1 לעדכנו כי הוא בדרכו אליו. בתגובה לכך מסר נאשם 1 כי הסוכן יאלץ לחכות קצת כי הוא נמצא, לדבריו, אצל אדם אשר זהותו אינה ידועה למאשימה, שמספק לו את הקוקאין.

בסמוך לשעה 18:30 הגיע הסוכן לחניון הסמוך למקום המפגש והתקשר לעדכן את נאשם 1. מספר דקות לאחר מכן הגיע נאשם 1 למקום, רכוש על אופניים חשמליים ופגש בסוכן. אותה העת, מסר הסוכן לנאשם 1 סך של 4,500 ₪ עבור עסקת הסמים, וסך של 1,500 ₪, אותו קיבל מהמפעיל בעבור החוב. לאחר מכן, לקח הסוכן מידי נאשם 1 סך של 100 ₪ בחזרה.

בהמשך לאמור, עלה נאשם 1 לביתו, והסוכן נותר להמתין במקום. בחלוף מספר דקות, שב עם בנו הרך בשנים למקום. בהמשך, שוב עזב את המקום עם בנו, במטרה להביא את הקוקאין, בעוד הסוכן נותר להמתין במקום. בחלוף זמן מה שב נאשם 1 למקום המפגש, ללא בנו, ומסר לידו של הסוכן שקית עטופה בנייר טואלט ובה 9.9992 גרם קוקאין.

בשל האמור, נטען כי נאשם 1 סחר בסם מוכן מסוג קוקאין ללא היתר כדין.

(ב) על פי האישום השני, אשר יוחס לשני הנאשמים, ביום 31.8.2018, בעת ששהה הסוכן בביתו של נאשם 1, מכוח היכרותם, ציין בפניו נאשם 1 כי יש לו קוקאין באיכות גבוהה. בתגובה לכך, מסר הסוכן כי ייתכן שיהיה עמו בקשר בשבוע שלאחר מכן.

ביום 15.9.2018 פגש הסוכן בנאשם 1 בשכונת מגוריו ביפו, שעה שנאשם 1 ביקש ממנו להתלוות אליו לרכוש אוכל. במהלך המפגש, שאל נאשם 1 את הסוכן מדוע אינו קונה ממנו קוקאין, והסוכן השיב כי רוכש בעיר לוד במחיר של 470 ₪ לגרם. בהמשך לכך, הציע נאשם 1 לסוכן למכור לו קוקאין באיכות טובה יותר באותו מחיר.

בהמשך לאמור לעיל, ביום 16.9.2018 החל מהשעה 20:39, התקשר הסוכן פעמיים לנאשם 1 במטרה להוציא לפועל עסקת סמים. במסגרת השיחות ביניהם, ביקש הסוכן מנאשם 1 למכור לו 50 גרם קוקאין. בתגובה לכך, מסר נאשם 1 כי ביכולתו לעשות כן ואף התחייב כי הקוקאין יהיה איכותי, בתמורה לכך שהסוכן ישלם לו 470 ₪ לגרם, במזומן. לבקשת הסוכן, סוכם כי העסקה תתבצע למחרת, 17.9.2018, לאחר השעה 12:30 (להלן באישום זה: "עסקת הסמים"). ביום 17.9.2018 בשעה 13:07 התקשר נאשם 1 לנאשם 3, וביקש ממנו עזרה להשיג 50 גרם קוקאין. באותו היום, בשעה 13:08 התקשר הסוכן לנאשם 1, ציין כי ברשותו 23,500 ₪ עבור עסקת הסמים, וכי בכוונתו לצאת לפגוש את נאשם 1 לצורך ביצוע עסקת הסמים. נאשם 1 מסר בתגובה כי הקוקאין עדיין לא ברשותו, משום שטעה לגבי שעת העסקה. בתגובה, ביקש הסוכן מנאשם 1 שיערך בהקדם, כדי לקיים את עסקת הסמים בזמן הקרוב.

בהמשך, בסמוך לשעה 13:18, התקשר נאשם 1 לסוכן, ביקש לוודא שהכסף בעד העסקה אכן ברשותו וציין כי

הוא יוצא להביא את הקוקאין.

לאחר מכן, בסמוך לשעה 13:23, התקשר נאשם 1 לנאשם 3, אשר ענה לטלפון ומיד ציין "אני בדרך לשם".
בסמוך לאחר מכן, במקום שאינו ידוע במדויק למאשימה, העביר נאשם 3 לנאשם 1 כ-50 גרם קוקאין.

בהמשך לכך, בסמוך לשעה 13:27 התקשר נאשם 1 לסוכן, ציין כי הקוקאין ברשותו "נקי" ובאיכות גבוהה, וביקש
שהסוכן יצטייד במשקל לשקילת סם וייצא אליו.

בהמשך לאמור לעיל, בסמוך לשעה 13:30, יצא הסוכן לבצע את עסקת הסמים. בעת שהיה בדרכו במונית,
התקשר אליו נאשם 1 מספר פעמים לוודא את מיקומו.

בסמוך לשעה 13:45 הגיע הסוכן לאזור מקום המפגש והבחין בנאשם 1, אשר סימן לו להתקדם לעבר רחוב
העירית 18. משניגש הסוכן למקום, פגש בנאשם 1 רכוב על אופניים חשמליים ועמו נוכח בנו. מיד לאחר מכן,
נכנסו יחד לחדר מדרגות בבניין שבמקום לשם ביצוע עסקת הסמים. הנאשם 1 מסר לסוכן שקית שקופה ובה
50.16 גרם קוקאין, ובתמורה מסר הסוכן לנאשם 1 סך של 23,500 ₪. נאשם 1 ספר את הכסף, ציין כי הוא הולך
לשלם לאדם שסיפק לו את הקוקאין ועזב את המקום.

במעשיהם האמורים לעיל, נטען כי נאשם 1 סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, ונאשם 3 סייע לסחר בסם מסוכן מסוג
קוקאין, כאשר נאשם 3 עשה כן בין בתמורה ובין שלא בתמורה, ללא היתר כדין.

סיכומי של דבר, עסקין בשתי עסקאות סמים, כאשר בעסקה הראשונה מכר נאשם 1 לסוכן 9.9992 גרם
קוקאין תמורת 4,500 ₪; ובעסקה השנייה, נאשם 1 מכר לסוכן 50.16 גרם קוקאין תמורת 23,500 ₪,
כאשר הנאשם 3 סייע לו.

6. על פי עובדות כתב האישום בתיק שצורף, ת"פ 38585-03-20, אשר יוחס כאמור לנאשם 1 בלבד, הרי
שביום 4.2.2019, במסגרת הליך המעצר, מ"ת 10062-12-18, הורה בית המשפט המחוזי בתל אביב (כב'
השופט ציון קאפח) על שחרורו של נאשם 1 למעצר בית, בכפר מעויה בשיכון בסמה (להלן: "**החלטת
השחרור**").

בהחלטת השחרור נאסר על נאשם 1, בין היתר, להיכנס לתחומי העיר יפו (להלן: "**ההוראה החוקית
הראשונה**").

ביום 10.3.2020 בית המשפט המחוזי בתל אביב (כב' השופטת מעין בן ארי) התיר לנאשם חלון אוורור יומי
בין השעות 18:00-22:00, בליווי ובפיקוח (להלן: "**ההוראה החוקית השנייה**").

ביום 12.3.2020 בשעה 00:08 או בסמוך לכך, שהה נאשם 1 בבית מגוריו ברחוב עירית 14 ביפו, ובכך הפר
את שתי ההוראות החוקיות שניתנו בעניינו.

ביום 12.3.2020 בשעה 16:00 או בסמוך לכך, שהה נאשם 1 בדירה ברחוב ירושלים 16 ביפו, ובכך הפר

את שתי ההוראות החוקיות שניתנו בעניינו פעם נוספת.

לאור זאת, הואשם נאשם 1 בביצוע שתי עבירות של **הפרת הוראה חוקית** לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

7. ביום 27.6.2021 גובשה הסכמה בעניינו של נאשם 1 במסגרת ת"פ 40542-01-21, אשר התנהל בבית משפט השלום בתל אביב, לפיה הנאשם 1 יודה ויורשע בכתב האישום (שאף הוא תוקן), ויוטל עליו עונש מוסכם של 12 חודשי מאסר, כאשר 8 חודשים מתוכם ירוצו במצטבר לעונש שיוטל עליו במסגרת הליך זה והיתרה בחופף, מאסר על תנאי לכל עבירת אלימות, פיצוי וקנס.

כתב האישום בת"פ 40542-01-21, ייחס לנאשם שני אישומים כדלקמן:

(א) על פי האישום הראשון, ביום 8.1.2021 בשעה 09:50 לערך שהה הנאשם עם אשתו, רוואן מגדלאווי (להלן: "**המתלוננת**"), בדירתם שברח' עיריית 14 בתל אביב, שם הם מתגוררים עם שלושת ילדיהם. באותה מעמד, על רקע ויכוח בין השניים, פצע הנאשם את המתלוננת, כתוצאה מכך שהשליך על פניה את מכשיר הטלפון הנייד שלה. למתלוננת נגרמה פציעה בדמות חתך באזור המצח האמצעי, והיא נזקקה לתפירה וסגירת החתך באמצעות ניילון וחבישה.

(ב) על פי האישום השני, ביום 6.12.2020 הגיע הנאשם לדירת המתלוננת וצעק מחוץ לדלת הכניסה, אך המתלוננת לא פתחה את הדלת. אז, שבר הנאשם את דלת הכניסה ונכנס לדירה. באותן נסיבות, תקף הנאשם את המתלוננת, בכך שסטר לה ומשך בשערות ראשה.

נוכח האמור, טרם גזירת הדין, צורף ת"פ 40542-01-21 לתיק זה; הנאשם 1 הודה והורשע בביצוע עבירות של **פציעת בת זוג** לפי סעיף 335(ב) לחוק העונשין ו**תקיפה סתם כלפי בת זוג** לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, בגין שני האישומים, בהתאמה.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה, עו"ד אלירן גלילי, טען בנוגע לנאשם 1 כי בהינתן מעורבותו בשתי עסקאות סמים בעלות אופי דומה, אשר בוצעו באופן שיטתי על ידי אותם מעורבים, הרי שמדובר ברצף מקרים שיש ביניהם קשר ענייני והדוק, כחלק מתכנית עבריינית אחת שבוצעה ממניע אחד. על כן, ובהתאם לנקבע בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014), נטען שמדובר ב"אירוע אחד", כך שיש לקבוע מתחם ענישה אחד ביחס לעבירות הסחר. בנסיבות המקרה, ביחס לעבירות הסחר, עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם שבין 35 לבין 65 חודשי מאסר. בכל הנוגע להפרת ההוראות החוקיות, עתר ב"כ המאשימה למתחם ענישה שבין

מאסר מותנה לבין 4 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות. ב"כ המאשימה עתר לקביעת עונשו של נאשם 1 בחלק התחתון של השליש העליון של המתחם. נטען כי בהתחשב בעברו הפלילי, יש לגזור על הנאשם 1 עונש שיכלול מאסר בפועל לתקופה שלא תפחת מ-50 חודשים, מאסר על תנאי מרתיע בגין עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים, קנס בסך 16,000 ₪ וחילוט סכום של 1,450 ₪ כפי שהוסכם במסגרת הסדר הטיעון.

ביחס לנאשם 3 נטען כי יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה עתר לקביעת עונשו של נאשם 3 בתחתית המתחם, ולהעמידו על 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי בגין ביצוע עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים וקנס בסך 11,500 ₪ עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון.

ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירות בהן הורשע נאשם 1, הכוללות ביצוע עסקאות סחר של סם מסוג קוקאין במשקל של 10 גרם נטו ו-50 גרם נטו, וסיועו של נאשם 3 לעסקה זו. נטען כי מדובר בפגיעה בביטחון הציבור וגרימת נזקים ישירים ועקיפים כתוצאה משימוש בסמים שהם חמורים הן למשתמשים והן לחברה בכללותה. הודגש כי מדובר בעסקאות בסמים קשים וממכרים בכמויות מסחריות, לשם בצע כסף.

ב"כ המאשימה טען כי העובדה שאותן עסקאות סחר בקוקאין בוצעו עם סוכן משטרה, לא הייתה ידועה לנאשמים ואין בה כדי להפחית מחומרת העבירות, נוכח הנזק הפוטנציאלי הכרוך בביצוע אותן עבירות, מעבר לגרימת נזק בפועל.

נטען כי נאשם 1 ביצע את שתי עסקאות הסמים בחודשים שונים, יולי וספטמבר 2018, עובדה אשר מצביעה על היקף עיסוקו בסחר בסמים, כאשר לעבירות קדם תכנון, שבא לידי ביטוי בין היתר בכך שנאשם 1 שוחח מספר פעמים עם הסוכן בטלפון, והוא זה שנפגש עמו לצורך ביצוע שתי העסקאות. ביחס לאישום הראשון הודגש כי העסקה בוצעה באותו היום שבו הסוכן יצר קשר עם נאשם 1 לצורך ביצועה, עובדה המלמדת על יכולתו של נאשם 1 להשיג במהירות סמים מסוכנים, וכי נאשם 1 היה בקשר ישיר עם הסוכן, תיאם איתו את פרטי העסקה, נפגש עמו, סיפק לו בעצמו את הסמים וגבה ממנו כסף עבורם. צוין כי נאשם 1 בחר להביא לעסקת הסמים באישום הראשון את בנו הרך בשנים, ובגין כך ביקש התובע להסיק כי הנאשם 1 היה מוכן לבצע עסקת סמים בכל מחיר לצורך בצע כסף.

ביחס לאישום השני, נטען כי במהלך המפגש עם הסוכן, נאשם 1 עודד אותו לרכוש ממנו קוקאין וטען שיש לו קוקאין באיכות גבוהה, עובדה המלמדת על היקף מעורבותו של נאשם 1 בעולם הסמים והעובדה שהוא מתפרנס מכך. הודגש כי כשבועיים לאחר הצעה זו, נפגש שוב נאשם 1 עם הסוכן ושאל אותו מפורשות מדוע אינו קונה ממנו קוקאין. לאחר שהסוכן השיב לו שהוא קונה קוקאין במחיר זול יותר אצל אחר, נאשם 1 שכנע את הסוכן לרכוש קוקאין ממנו, בטענה שהקוקאין שלו יותר איכותי, וגם הציע למכור לו את הסמים באותו מחיר שהאחר הציע לו, התנהלות אשר מצביעה אף היא על היקף עיסוקו הגבוה של נאשם 1 בסחר בסמים ושהוא מתפרנס מכך. עוד נטען ביחס לאישום השני כי נאשם 1 דאג לספק את הסמים יום למחרת, עובדה

המלמדת על יכולתו להשיג במהירות סמים מסוכנים בכמות גדולה.

ב"כ המאשימה טען כי בעבירות הפרת ההוראה החוקית שביצע נאשם 1, הוא פגע בערך החברתי המוגן של שמירה על שלטון החוק וכיבוד החלטות בית המשפט. באשר לעבירות הפרת ההוראות החוקיות של נאשם 1, נטען כי הוא ראה בהחלטות בית המשפט כהמלצה בלבד.

נטען כי על אף הסכמת המאשימה לקבלת תסקיר בעניינו, הרי שלפי הדיווחים מטעם שירות המבחן, נאשם 1 בחר שלא להגיע לשירות המבחן, וכי אין להקל בעונשו שעה שאין אינדיקציה שהוא עבר שיקום ולא ידוע מה המסוכנות הנשקפת ממנו והסיכון שיש לבצע עבירות דומות.

באשר לנאשם 3, נטען כי מדובר בסיוע ברף הגבוה, נוכח העובדה שנאשם 1 התקשר לנאשם 3 וביקש ממנו להשיג עבורו את הסמים, ולאחר מכן נאשם 3 העביר לנאשם 1 את הסמים והוא העבירם לסוכן. נטען כי ללא סיועו של נאשם 3, קיים סיכוי שהעסקה לא הייתה מתבצעת, נתון שיש להביא בחשבון בעת קביעת מתחם הענישה.

באשר לנאשם 3, נטען כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי הוא לקח אחריות על מעשיו, אולם אין מדובר בלקיחת אחריות מלאה, נוכח העובדה שטען שקיבל את הסמים מאדם אחר, עובדה שאין לה זכר בכתב האישום. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו.

נטען ששני הנאשמים הודו בטרם נשמעו עדים ובכך חסכו זמן שיפוטי והצורך בזימון עדים.

ב"כ המאשימה הציג את המרשם הפלילי של נאשם 1 (ת/3), והפנה לפסיקה רלוונטית.

9. מטעם נאשם 1, נשמעה עדותו של מר מקס יינון (להלן: "יינון"), אשר מתגורר בסמוך לנאשם 1 ומכיר את משפחתו, ובפרט את גיסו. יינון מסר כי שירת בעברו במשטרה עד לשנת 1979, וכיום עובד בדסק הפלילי ב-Y-net, ובמסגרת תפקידו הוא נוטה לעזור לקצין שיקום אסירים. יינון סיפר כי בעבר היה לו פאב בתחנה המרכזית הישנה, שם שיקם עשרות נרקומנים ונרקומניות. יינון מסר כי לבקשת גיסו של נאשם 1, הוא נפגש עם נאשם 1, ולאחר שיחה של שעתיים התרשם מרצונו להשתקם. יינון התרשם כי רצונו של הנאשם 1 להשתקם נבע מכך שראה את ילדיו הקטנים מתדרדרים ושאלם מסגרת, כפי שגם הנאשם 1 גדל ללא מסגרת. לדבריו, הנאשם 1 גדל "כסוס פרא", אך הוא התרשם ש"ניתן לאלפו". יינון מסר כי המפגש התקיים לפני כ-3 חודשים, עוד לפני מעצרו. יינון מסר כי ניתן להשיג סמים בבתי הכלא וכי מאסרו לא יוביל את נאשם 1 למצב נורמטיבי. יינון הביע חשש כי הנאשם 1 יחשף לסמים בכלא והדבר יוביל להתדרדרות במצבו. לדבריו, על אף נסיבות מעצרו, הנאשם 1 השתקם בתחום הגמילה ללא קשר לשאלת הסחר.

10. ב"כ נאשם 1, עו"ד שאדי כבהא, טען כי מתחם העונש הראוי, בהתחשב בחלקו של נאשם 1 באספקת הסמים, נע בין 12 ל-40 חודשי מאסר. נטען שראוי להטיל על הנאשם 1 עונש בתחתית המתחם הנטען, של 12 חודשי מאסר בפועל. צוין כי הנאשם 1 נעצר בגין הליך אחר.

ב"כ נאשם 1 התייחס לבעייתיות שבהפעלת סוכנים משטריים, אשר למעשה יוצרים את מעשה העבירה, תוך שציין כי במקרה זה, הסוכן פנה אל חבריו, וביניהם לנאשם 1, שביניהם מתקיימים יחסים של תן וקח, בין היתר בתחום הסמים, דבר אשר בא לידי ביטוי בחוב לנאשם 1. עוד נטען כי ההיכרות בין נאשם 1 לבין הסוכן הגיעה משימוש משותף בסמים. נטען כי היקף החוב של הסוכן כלפי נאשם 1, 1,500 ₪, מלמד על היקף העסקאות שנעשו עד להתערבותה של המדינה, וכי הצמיחה בהיקף העסקאות נבע משליטת המדינה בהן.

נטען כי נאשם 1 הביא את הסמים מאדם אחר, כפי שעולה מעובדות האישום השני, תוך שנטען כי הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה אינה מתייחסת למקרים כאלה. נטען כי על אף שבפועל נאשם 1 קנה ומכר סמים, במהותו הוא שימש כמתווך, כאשר נאשם 1 ניסה לקבל את החוב שחב לו הסוכן על ידי אותו תיווך, וכי גם הסוכן ידע שנאשם 1 אינו מקור הסם.

נטען כי לנאשם 1 לא יוחסה עבירה של שהייה בלתי חוקית, על אף שאין לו תעודת זהות כחולה, בשונה מחלק מאחיו, למרות שגדל בישראל כמעט מגיל אפס. נטען כי במצב זה הנאשם אינו יכול לרכוש השכלה, אינו יכול לעבוד בעבודה נורמטיבית, ולמעשה אין לו מעמד במדינה, כך שהוא מצוי במצב בלתי אפשרי שבו הוא צריך לדאוג לפרנסת שלושת ילדיו.

נטען כי המשפחה ויניון התגייסו לסייע לנאשם 1, אך המציאות חזקה מהכל, ועקב מעצרו זה לא צלח.

11. נאשם 1 מסר מצדו שהוא רוצה לפתוח בחיים חדשים, לאחר ששקע בעולם הפשע והסמים, וזאת על רקע היעדר מסגרת נכונה וסדר יום. נאשם 1 מסר כי בהיעדר גורמי תמיכה, הוא המשיך להידרדר. נאשם 1 סיפר כי פנה מיוזמתו לגמילה, התנקה מסמים, וכיום מבין שמעשיו היו שליליים והביע רצון לפתוח דף חדש ולהתחיל בחיים חדשים.

12. ב"כ נאשם 3, עו"ד איתן און, טען כי העונש הראוי לנאשם 3 הינו 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

נטען כי במהלך ההדברות בין הצדדים, ועוד בטרם התקבל תסקיר בעניינו של נאשם 3, הציעה המאשימה לעתור לעונש מוסכם של 10 חודשי מאסר בפועל. ברם, לאחר קבלת התסקיר החיובי סבר ב"כ נאשם 3 כי מן הראוי להשית על הנאשם 3 עונש של 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, ועל כן לא הושגה הסכמה.

בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם 3 לדברי התובע בדיון שהתקיים ביום 11.6.2020, כפי שגם תועדו

בפרוטוקול, באומרו לבית המשפט כי: "בקשר לנאשם 3 - המאשימה תגביל לעונש מקסימלי של 20 חודשי מאסר בפועל או לחילופין ענישה מוסכמת של 10 חודשי מאסר בפועל".

לאור זאת, התקומם ב"כ הנאשם 3 לשמע המתחם שלו עתרה המאשימה בטיעוניה.

נטען כי נאשם 3 הינו בשנות ה-30 לחייו, אב לשלושה ילדים, ללא עבר פלילי, עובד ומתפרנס למחייתו כשומר בפלמ"חים במסגרת חברת כוח אדם ומכלכל את משפחתו ביושר. נטען כי היעדר עברו הפלילי מלמד על כך שמדובר באירוע חריג בנוף חייו של נאשם 3 וכך גם עולה מתסקירי שירות המבחן, לפיהם נאשם 3 לקח אחריות על מעשיו, והומלץ על ענישה שאינה כוללת מאסר בפועל.

ב"כ נאשם 3 טען כי בהינתן שעונשו של המסייע הוא מחצית מעונשו של המבצע העיקרי, משמעות עתירת המאשימה למתחם שהרף התחתון שלו הוא 20 חודשי מאסר, הוא שהרף התחתון של מבצע העבירה העיקרית צריך להיות 40 חודשי מאסר, עתירה עונשית שלא מתיישבת עם הפסיקה הנוהגת.

נטען כי אף אם ייקבע מתחם שהרף התחתון שלו הוא 18 או 20 חודשי מאסר, כפי עתירת המאשימה, העונש הראוי עודנו מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, וזאת בהתחשב בכך שנאשם 3 הודה כמעט בהזדמנות הראשונה ולא התנהלו הוכחות בעניינו, וכי התעורר קושי ראייתי לגביו שהוביל לשחרורו ממעצר, ולנוכח היעדר עבר פלילי ותסקיר חיובי. הודגש כי נאשם 3 בחר להודות ולקחת אחריות, על אף שהצדדים לא הגיעו להסכמות עונשיות. הובהר כי עתירתו העונשית לא נובעת מחריגה ממתחם העונש ההולם, אלא אם ייקבע כי הרף התחתון של מתחם הענישה הוא 18 חודשי מאסר, אזי מחצית מכך הם 9 חודשי מאסר, שזוהי תקופה שניתן לרצותה בעבודות שירות. נטען כי ככל שבית המשפט ייקבע מתחם גבוה יותר, אזי ראוי בעניינו של נאשם 3 לחרוג מהמתחם לאור פוטנציאל שיקום, ולהסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות.

צוין כי נאשם 3 שהה במעצר במשך כמעט 3 חודשים, כאשר אם אלו יובאו בחשבון, נוסף לתקופה של 9 חודשים שירוצו בעבודות שירות, הרי שמדובר בתקופה הקרובה לשנה.

ב"כ נאשם 3 הפנה לפסיקה רלוונטית.

13. נאשם 3 מסר מצדו כי הוא אב ל-3 ילדים, עובד ומסייע לאמו ולאחיו אשר עבר תאונה קשה, והביע חשש שמאסרו בכליאה ייפגע במשפחתו. נאשם 3 מסר כי הוא טעה במעשיו וממשיך את חייו מבלי לבצע עבירות נוספות. נאשם 3 הבהיר כי הוא מבין את משמעות ביצוע עבודות השירות והביע רצון בענישה זו, ככל שבית המשפט יחליט על כך.

דין ומסקנות

קביעת מתחם הענישה ההולם

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחילה, אקבע את מתחם הענישה למעשה העבירות שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבותיו, בצורך בהרתעתו ואחרים כמותו, ובכלל זה אבחן האם ראוי כי ענישת הנאשם תחרוג ממתחם הענישה (ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל** (18.7.2013); ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (14.7.2013); ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (5.6.2013)).

15. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. על מנת ליישמו אביא בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם ובמדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (5.8.2013)).

16. נאשם 1 הורשע כאמור בשתי עבירות, במסגרת שני אישומים נפרדים, של **סחר בסם מסוכן** במסגרת תיק האב וכן בשתי עבירות של **הפרת הוראה חוקית** בתיק שצורף. כידוע, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בבוא בית המשפט לגזור עונשו של נאשם אשר הורשע במספר עבירות, עליו לבחון תחילה האם העבירות שבוצעו מהוות אירוע אחד או שמא עסקינן במספר אירועים נפרדים. ככל שיקבע כי מדובר במספר אירועים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, כאשר לאחר מכן רשאי בית המשפט לקבוע עונש נפרד לכל אירוע (יחד עם הקביעה האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר), או לחלופין עונש כולל לכלל האירועים שבנידון (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין; ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל**, פסקה 22 (5.8.2013)). בצד זאת, החוק אינו מגדיר את המונח "אירוע" ואינו מספק מבחן משפטי לפרשנותו. "**באופן כללי ניתן לסבור כי אפילו מספר עבירות הנפרשות על פני תקופה ארוכה יכולות להוות אירוע אחד, בשל הדמיון ביניהן או בשל זהות הקורבנות בעבירות אלו**" (ע"פ 1605/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פס' 15 לחו"ד של כב' השופט ס' ג'ובראן).

בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014) קבע בית המשפט העליון (בדעת רוב) כי המונח "אירוע" כמשמעותו בסעיף 40ג לחוק העונשין יפורש בהתאם למבחן "הקשר ההדוק". כב' השופטת ד' ברק-ארז עמדה בעניין ג'אבר על מהותו של מבחן זה והרציונליים להחלתו:

"לשיטתי, נקודת המוצא לפרשנותו של המונח 'אירוע' צריכה להיגזר מהבנת התכלית העומדת ביסוד דרישתו של תיקון 113 כי בית המשפט יקדים לגזירת הדין את תחימת גבולותיו של ה'אירוע'. ביסוד הדברים עומדת ההכרה בערך הנודע לכך שבית המשפט יקבע מתחם ענישה אחד

לפעולות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק, תוך התייחסות לכך שהתבצעו בדרך זו. בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדר ה'אירוע' תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שניתן למונח 'קשר הדוק' יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה ... מבחן הקשר ההדוק בוחן את עוצמת הקשר שבין העבירות, ולא את השאלה האם הן ניתנות להפרדה. בהתאם לכך, כאמור, ייתכן כי עברייני יבצע מספר רב של פעולות שניתן להפריד ביניהן, ושהוא אף יכול היה לחדול לאחר ביצוע כל אחת מהן (כך שאין לראות בהן מעשה אחד), אך נכון יהיה לראות בהן חלק מתוכנית עבריינית אחת (ולכן גם אירוע אחד).

באותו עניין, אימץ כב' השופט ע' פוגלמן את העמדה העקרונית של כב' השופט ד' ברק-ארז ואף ציין כי להשקפתו: "התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת", וזאת תוך שעמד על תכליתו הפונקציונאלית של סעיף 40 לחוק העונשין לאפשר לערכאה הגוזרת את הדין להשוות את המקרה הנדון לפניה למקרים שנסיבותיהן דומות. דעת הרוב בעניין ג'אבר אומצה גם בפסק הדין ברע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.2015).

בע"פ 5643/14 אחמד עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015) נאמר מפי כב' השופט צ' זילברטל, כך:

"אף לגישתי, דומה כי ראוי לאפשר פרשנות רחבה דיה להגדרת המונח 'אירוע אחד' אשר תשאיר מתחם להפעלת שיקול דעתו של בית המשפט, וזאת הן בשל שיקולי יעילות עבודתו של בית המשפט והן לשם הגשמת תכליתו של תיקון 113 לחוק. בהקשר זה יאמר, כי קביעת מספר מתחמי עונש שלא לצורך עלולה במקרים מסוימים להביא להעלאת רף הענישה באופן שאינו ראוי, על-ידי פריטה לפרוטות של הרכיבים העונשיים בעניינו של הנאשם ויצירת תחושה לא נוחה של 'התחשבות' עמו, העצמה של חומרת מעשיו מעבר למתחייב וחריצת דינו בדרך מלאכותית. שנים טרם הבניית שיקול הדעת בענישה, באה לידי ביטוי בפסיקת בית משפט זה גישה דומה, כאשר נפסק שכאשר מדובר בסדרת עבירות מאותו הסוג שבנסיבותיהן הן דומות זו לזו יש מקום להטיל עונש כולל בגין מכלול העבירות, שכן 'קביעת עונש נפרד עבור כל אחת מהן נראית במקרה כזה כמלאכותית' (השופט י' כהן בע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל פ"ד לד(2) 421, 433-432 (1979)).

בפרשה הנ"ל פסק השופט א' ברק כדלהלן: 'נראה לי כי בסדרת עבירות מאותו סוג, ובנסיבות דומות, הדרך הראויה היא להשקיף על רצף האירועים כעל מכלול אחד, ולהשית את העונש בהתאם לכך. אם נורה לשופט לנ ג דרך של פיצול האירועים וקביעת עונשים נפרדים - מהם חופפים ומהם מצטברים - נורה לו לנ ג דרך לא טבעית, שתוצאתה לא תהיה גיבוש המכלול בעזרת הפרטים, אלא קביעה ראשונית של המכלול וגזירה מלאכותית של הפרטים ממנו' (שם, עמ' 435).

עוד ראו האמור מפי השופטת ד' ביניש ברע"פ 5798/00 ריזי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(3) 1, 12 (2001): 'יתרונה של שיטת העונש הכולל הוא בכך שהיא מאפשרת לבית-המשפט להביע עמדה עונשית ראויה ביחס למכלול התנהגותו הפלילית של הנאשם. במקרים רבים, כאשר ההרשעה מתייחסת לשורת עבירות המהווה מסכת אחת של התנהגות עבריינית, הגם שניתן לחלקה באופן טכני לעבירות מספר, ראוי להטיל בגינה עונש כולל אחד. כך הוא המצב כאשר כל העבירות נגזרות מתכנון עברייני אחד עד שאין לפרוט את ההתנהגות העבריינית לעונשים נפרדים. כך גם כאשר העבירות אינן מבוצעות במישור אחד מבחינת הזמן, אך בשל מהותן, מספרן, תדירותן והזיקה ביניהן ניתן לראות בהן מכלול אחד של התנהגות עבריינית'.
יש בעמדות השופטים בפרשות הנ"ל, אף כי הן נאמרו בהקשר שונה, משום תמיכה בהגיון העומד ביסוד פרשנות המונח 'אירוע' כפי שזו נקבעה בידי הרוב בעניין ג'אבר...".

אבהיר כי נפקות קביעה זו, היא תכליתית-פונקציונלית, כאשר התיבה "אירוע" בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין מוגדרת באופן רחב מהגדרת "מעשה" לפי סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982. מדובר בכלי עזר, הנועד לסייע בהבניית שיקול הדעת השיפוטי, ולא לשנות מהעונש המרבי שניתן להטיל בגין העבירות בהן הורשע הנאשם (ראו: ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014); רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.2015); ע"פ 5643/14 אחמד עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015)).

בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (3.9.2015) עמד כב' השופט נ' סולברג על חשיבותה הנורמטיבית של הקביעה האם מדובר באירוע אחד לגביו יש לקבוע מתחם אחד או מספר אירועים, בזו הלשון: "מכאן מתבהרת גם החשיבות הנורמטיבית - משיקולי הלימה ובעקבותיה גם הרתעה - להבחין בין אירועים שונים, ולקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהם. כך מובהר לנאשם ולאחרים שכמותו כי עבירות המהוות כמה אירועים, אינן 'נבלעות' בענישה העיקרית, הן עומדות לעצמן, שוברן בצידן, ועונשן יכול לבוא בנפרד לכל אירוע, ובמצטבר".

17. במקרה דנא, כתב האישום בתיק האב מתאר כאמור שני אישומים, בעלי מאפיינים דומים, בשניהם נאשם 1 סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין כלפי אותו סוכן משטרה, במסגרת אותה פרשיה. לשתי העסקאות מאפיינים דומים, ושתיהן בוצעו לאחר שהשניים תיאמו קודם לכן את פרטי העסקה בשיחות טלפוניות שניהלו ביניהם. מכאן, ועל בסיס יישומו של מבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בעניין ג'אבר, סבורני כעמדת הצדדים, כי כאשר מדובר במספר עבירות סמים, בעלות אופי דומה, שבוצעו באופן רציף או על פני תקופת זמן שאינה ארוכה, וכשהעבירות בוצעו באופן שיטתי על ידי אותם מעורבים, הרי שמדובר ברצף מקרים שיש ביניהם קשר ענייני הדוק והם חלק מתוכנית עבריינית אחת שבוצעה ממניע אחד. מכאן, יש לראות במעשים כולם משום אירוע אחד, ולקבוע מתחם ענישה אחד לכלל המעשים שבוצעו על ידי נאשם 1 במסגרת התיק העיקרי (ראו מקרים דומים שנדונו בפסיקה, בהם נקבע כי מדובר ב"אירוע אחד" ביחס למספר עבירות שבוצעו במועדים שונים - ת"פ (מח' מרכז) 13227-12-16 מדינת ישראל נ' מניעי (3.5.2018); ת"פ (מח' ת"א) 33666-05-15

מדינת ישראל נ' שרר ואח' (11.1.2016). על כן, אקבע מתחם עונש הולם לאירוע כתב האישום בתיק העיקרי כולו, בנסיבות ביצועו, ואגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

ואילו כתב האישום בתיק שצורף, מפרט מסכת עובדתית שונה, עבירות שונות בנסיבות שונות, שעניינן כאמור **הפרות הוראה חוקית**, ועל כן אקבע מתחם נפרד בגין אישום זה.

עבירות הסחר בסמים

18. **הערכים החברתיים שנפגעו:** עבירות סמים בכללותן, ובראשן עבירת הסחר בסמים, פוגעות בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור, ביטחון ובריאות מפני הפגיעה ההרסנית הכרוכה בשימוש באותם סמים. בנוסף לכך, יש צורך לפעול למניעת אותם נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים הנגרמים עקב הפצת סמים והשימוש בהם, אשר פעמים רבות נופלים כנטל על החברה. ההלכה הפסוקה עמדה על ההכרח להיאבק בנגע הסמים ועל הצורך להעביר מסר מרתיע מפני ביצוע עבירות אלה, בין היתר על-ידי הטלת עונשים מחמירים על מי שנותן ידו להפיכת הסמים לזמינים ונגישים.

קולמוסים רבים נשתברו זה מכבר על ידי בתי המשפט בנושא נגע הסמים והנזקים הישירים והעקיפים הכרוכים בו. עבירות הסמים הן בגדר רעה חולה שפשה בחברתנו ומחובתו של בית המשפט לתרום חלקו למיגור נגע זה באמצעות הטלת עונשים מחמירים ומרתיעים.

ראו בעניין זה דברי כב' השופט א. רובינשטיין בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יניב יונה** (4.7.2012):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.

...

למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי (השוו: ע"פ 8031/10 אורוסקו-צ'אבז נ' מדינת ישראל (1.3.2012))."

וראו דברי כב' השופט א. שהם ברע"פ 4512/15 אברהם הרוש נ' מדינת ישראל (6.7.2015):

"ראוי להזכיר, כי כאשר בעבירות סמים עסקינן, על בית המשפט לנקוט ביד קשה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוען. כפי שנאמר בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010): 'הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים [...] מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים' (ראו גם: ע"פ 3623/13 ברון נ' מדינת ישראל (26.11.2014); ע"פ 4597/13 פיצו נ' מדינת ישראל (22.9.2014))."

וראו גם דברי כב' השופט סולברג בע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' אילון ישראל שץ (15.2.2016):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות סחר והפצה של סמים, לא כל שכן סמים מסוכנים המוגדרים 'קשים' (ראו למשל: ע"פ 6747/11 מדינת ישראל נ' אבו ריקק (3.1.2013)), ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה (ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (24.7.2011)). זאת, לאור הנזק הרב שהן מסבות לא אך למשתמשים הישירים בסם, אלא לחברה כולה, הסובלת מעבירות רכוש ואלימות מצד העוסקים בסחר ומלקוחותיהם (ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' גומז-קרדוסו, פ"ד נא(3) 769, 787-786 (1997); ע"פ 10228/05 רובאעי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (26.6.06) ע"פ 6990/13 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פסקה 35 (24.2.2014) ...; ע"פ 100/14 מדינת ישראל נ' מחטיב, פסקה 3 (10.12.2014))."

19. במקרה דנן, **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** הינה גבוהה. עבירות של סחר וסיוע לביצוע עסקת סחר הינן על-פי הגדרתן ברף הגבוה של עבירות הסמים. במקרה דנא מדובר בסם מסוג קוקאין הנמנה על הסמים הקשים מבין הסמים המסוכנים, שנזקיו הפוטנציאליים חמורים ורחבי היקף. חומרת המעשים מתעצמת אף בשל השפעתם המסוכנת על מספר רב של קורבנות אפשריים נוכח כמותו של הסם הנסחר (10 גרם ו-50 גרם), השקולה למנות סם רבות, ובכך גדל מספר הצרכנים הפוטנציאלי לסם זה.

לעניין סם הקוקאין והשפעותיו ההרסניות, אפנה לדברי כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (4.7.2012):

"הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של

אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב... הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו".

20. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40(ט) לחוק העונשין), נתתי דעתי לסוג הסם (קוקאין), שהינו כאמור מהמסוכנים מבין הסמים האסורים, לכמויות הגדולות של הסם שבה סחר נאשם 1, ולכך שלא נשמעה סיבה המשמשת לזכותו. לנאשם 3 מיוחס כאמור רק האישום השני, וחלקו כמסייע בלבד, אך עדיין מדובר בכמות סם גדולה של 50 גרם קוקאין. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, אותן עסקאות סחר בסמים קשים, מתבטא בפגיעה ביחיד ובחברה מהפצת ושימוש בסמים, וההשלכות הבריאותיות והכלכליות הכרוכות בכך, לרבות פוטנציאל לביצוע עבירות רכוש, כתוצאה מהתמכרות לסמים והצורך לממן, כמו גם המעמסה הכלכלית המוטלת על החברה לצורך שיקומם של כל אלה שהתמכרו לסם מבלי יכולת לחדול מצריכתו. מכתב האישום עולה כי קדם תכנון מוקדם לכל אחת מעסקאות הסחר בסם בשלהן הורשעו הנאשמים, נוכח שיחות הטלפון המקדימות שקיים נאשם 1 עם הסוכן והתיאום בין הנאשמים ביחס לאישום השני. מידת אשמו של נאשם 1 רבה ולו חלק מרכזי ועיקרי בביצוע שתי העסקאות, בהינתן כי תיאם את ביצוע העסקאות ופרטיותן עם הסוכן והוא ביצע את העסקאות בפועל. מידת אשמו של נאשם 3 אף היא משמעותית, שכן מדובר במי שסיפק הלכה למעשה לנאשם 1 את הסם נשוא העסקה באישום השני. כמו כן, פרק הזמן הקצר מעת שבא נאשם 1 בדברים עם הסוכן ועד שעלה בידיהם להוציא את העסקאות אל הפועל מלמד על נגישותם של הנאשמים לכמות כה גדולה של סמים קשים, בכפוף לחלקו של כל אחד מהם. כל אחד מהנאשמים הבין את אשר עשה, את הפסול שבמעשיו ואת משמעותם. לא נשמעו סיבות לזכות הנאשמים, התמכרותו של נאשם 1 לסמים והקשיים הכלכליים עם התמודד אינם מצדיקים את ביצוע העבירות. הנאשמים יכלו להימנע ממעשיהם ומידת שליטתם בהם הייתה מלאה. הנאשמים אף אינם קרובים לסייג לאחריות פלילית.

21. **מדיניות הענישה הנהוגה** בעבירות סחר בסמים מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים. מנעד הענישה הינו רחב, והוא תלוי נסיבות ביצוע העבירות, סוגי הסם וכמות הסם. לרוב הוטלו על נאשמים עונשי מאסר לתקופות ממושכות, לצד ענישה מרתיעה צופה פני עתיד וענישה כלכלית. כך למשל:

א. בע"פ 1654/16 **גל שרר נ' מדינת ישראל** (27.2.2017) נדון ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירות של סחר בסם מסוכן; סיוע לסחר בסם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, והושתו עליו 54 חודשי מאסר בפועל; מאסרים מותנים; קנס בסך ₪ 25,000; ופסילת רישיון. האישום הראשון באותו מקרה כלל שני אירועי מכירה לסוכן משטרת (16.6 גרם ו-19.6 גרם קוקאין) והחזקת סם שלא לצריכה עצמית כאשר בהקשר לאישום זה, נקבע בערכאה הדיונית **מתחם שבין 24 ל-48 חודשי מאסר**. האישום השני כלל סיוע לשתי מכירות (99.2 גרם ו-88.9 גרם קוקאין) ונקבע

מתחם שבין 36 ל-60 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קבע כי מדובר במתחם הולם, ודחה את הערעור גם בדבר הענישה הכוללת שהוטלה.

ב. בע"פ 1965/20 **כרים בדואי נ' מדינת ישראל** (11.6.2020), נדון ערעור הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של סיוע לסחר בסם מסוכן ובסחר בסם מסוכן, בשל שתי עסקאות למכירת סמים לסוכן משטרת, האחת סיוע למכירת 39.62 גר' קוקאין תמורת 15,200 ₪; והשנייה מכירת 29.98 גר' קוקאין תמורת 11,400 ₪. בערכאה הדיונית נקבע כי **מתחם עונש הולם בגין שני האישומים שבין 25 ל-50 חודשי מאסר.** על הנאשם, בעל עבר רלוונטי, הושת עונש של 30 חודשי מאסר הופעל מאסר מותנה במצטבר, מאסר מותנה וקנס בסך 26,600 ₪, וזאת בהינתן הודאתו ונסיבות חייו הקשות, ובפרט הפגיעה בבני משפחתו. בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשם בחלקו, כך שהמאסר המותנה ירוצה בחופף למאסר שהושת.

ג. בע"פ 3477/12 **מרזוק נ' מדינת ישראל** (25.6.2012), באותו מקרה נדחו שני ערעורים של נאשמים, אשר הורשעו במסגרת הסדר טיעון בעבירות סמים. נאשם 1 הורשע בשלושה אישומים שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן: באישום הראשון - הורשע בעבירת תיווך לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 100 גרם; באישום השני - הורשע הנאשם בסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 28 גרם; באישום השלישי - הורשע הנאשם בסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 49 גרם. בגין האמור נגזר על נאשם 1, בעל עבר פלילי, עונש של 65 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. הנאשם 2, בעל עבר פלילי אף הוא, הורשע על פי הודאתו בעבירה של תיווך לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 28.74 גרם, ובשל כך נגזרו עליו 26 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 30,000 ₪.

ד. בע"פ 1478/19 **יאסין סעדי נ' מדינת ישראל** (17.11.2019) נדון ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן, לאחר שמכר בצוותא עם אדם נוסף לסוכן משטרת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 58.78 גרם תמורת 24,500 ₪. הערכאה הדיונית קבעה **מתחם ענישה הולם שבין 38 ל-60 חודשי מאסר,** והטילה על הנאשם, בעל עבר פלילי רלוונטי, 54 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 20,000 ₪. בית המשפט העליון מצא להקל בעונשו של הנאשם, על בסיס עיקרון אחדות הענישה, בהינתן עונשו של שותפו של הנאשם לביצוע העסקה, ועל כן הופחת עונש המאסר ל-40 חודשים וגובה הקנס הופחת לסך של 10,000 ₪.

ה. ברע"פ 2275/15 **אלכסנדר אברמוב נ' מדינת ישראל** (5.5.2015) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בסחר בסם מסוכן, בעקבות כך שמכר לסוכן משטרת 19.98 גרם סם מסוכן מסוג הרואין ו-20.05 סם מסוכן מסוג קוקאין, בעלות כוללת של 11,000 ₪. נקבע **מתחם ענישה שבין 27 ל-54 חודשי מאסר.** על הנאשם, בעל עבר פלילי, הושתו 48 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי; קנס בסך של 10,000 ₪; פסילת רישיון נהיגה וחילוט רכוש.

ו. בע"פ 1987/15 **עופר דורי נ' מדינת ישראל** (17.8.2015) נדון ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סחר בסם מסוכן. הנאשם מכר לסוכן משטרתי 50 גרם קוקאין תמורת 19,000 ₪. הערכאה הדיונית קבעה **מתחם ענישה שבין 24 ל-44 חודשי מאסר**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הושת עונש של 26 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם.

ז. בע"פ 5842/14 **יוסף דהן נ' מדינת ישראל** (29.7.2015) נדון ערעור של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות של סחר בסמים ועבירה אחת של סחר בנשק. הנאשם צירף הליך נוסף של החזקת סכין. בשני אישומים נפרדים נאמר כי הנאשם מכר לסוכן משטרתי בכל אחת מהפעמים סם מסוג קוקאין במשקל של כ-50 גרם בתמורה ל-25,000 ₪. הערכאה הדיונית קבעה **מתחם ענישה הולם ביחס לעבירות הסמים שבין 30 ל-60 חודשי מאסר** (ואילו לעבירות הנשק בין 3 ל-7 שנות מאסר). על הנאשם, ללא עבר קודם, הושת עונש של 5 שנות מאסר, מאסר על תנאי, קנס בסך של 10,000 ₪; ושלושה חודשי מאסר בגין העבירה של החזקת סכין, אשר ירוצה בחופף.

ח. בע"פ 2173/16 **הישאם אבו צעלוק נ' מדינת ישראל** (3.11.2016) נדון ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון פתוח לענין העונש, בביצוע עבירה של סחר בסם מסוכן, בכך שמכר 51.05 גרם קוקאין לסוכן משטרתי תמורת 19,000 ₪, כאשר עמו היה אדם נוסף, אך הנאשם 1 הוא זה שמסר את הסם לסוכן המשטרתי. בית המשפט המחוזי בחיפה קבע **מתחם ענישה שבין 3 ל-5 שנות מאסר**, והטיל על הנאשם, צעיר בן 21, שלחובתו הרשעה קודמת אחת בעבירת נשק בגינה ריצה 30 חודשי מאסר, עונש של 48 חודשי מאסר ומאסר מותנה. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש.

ט. בע"פ 2467/19 **ארנסט גרשומוב נ' מדינת ישראל** (12.5.2019) נדון ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות: סיוע לסחר בסם מסוכן וסחר בסם מסוכן. לפי כתב האישום המתוקן, הנאשם סייע לביצוע עסקת סחר, במסגרתה מסר לסוכן משטרתי סם מסוג קוקאין בכמות של 48.25 גרם תמורת 21,500 ₪; וכן ביצע עסקת סחר בכך שמכר לסוכן 49.22 גרם של סם מסוג קוקאין תמורת 21,500 ₪. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם עונש הולם שבין 24 לבין 48 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הושתו 27 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון וחילוט רכוש. בית המשפט העליון דחה את הערעור על העונש, למעט קיצור תקופת פסילת הרישיון.

י. בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.2012) נדחה ערעור של נאשם, שהורשע **בסחר בסם מסוכן** לאחר שמכר 100 גרם קוקאין לסוכן תמורת 27,500 ₪, ובית המשפט המחוזי בבאר שבע **גזר עליו עונש של 36 חודשי מאסר**, מאסר מותנה וחילוט.

יא. בע"פ 3060/15 **עיד אבו רגייג נ' מדינת ישראל** (21.7.2015) נדון ערעור מטעם נאשם, אשר

הורשע על פי הודאתו בעבירה של סחר בסם מסוכן. לפי כתב האישום המתוקן, הנאשם מסר לסוכן משטרתי סם מסוג קוקאין משקל של 148.94 גרם, בעוד נאשם נוסף אבטח את העסקה. בערכאה הדיונית נקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-50 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר לא מכביד, הושת עונש של 32 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש.

יב. בע"פ 1142/15 **איציק מימון נ' מדינת ישראל** (21.10.2015) נדון ערעור הנאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן, החזקת סם שלא לצריכה עצמית והפרת הוראה חוקית. הנאשם מכר לסוכן משטרתי סם מסוג קוקאין בשתי הזדמנויות: 39.7 גרם תמורת 16,800 ₪ ו-39.64 גרם תמורת 16,800 ₪. נוסף לכך, יצא מכתובת מעצר הבית בו אמור היה לשהות בגין תיק אחר שעניינו תקיפת בת זוג, איומים והיזק לרכוש במזיד. הערכאה הדיונית קבעה כי **מתחם העונש ההולם בגין כל אחת מעבירות הסחר בסם נע בין 24 ל-36 חודשי מאסר, ובגין הפרת ההוראה החוקית בין 4 ל-12 חודשי מאסר**. בית המשפט התחשב בנסיבות חייו ונסיבותיו המשפחתיות, ובין היתר התמכרותו לסם והעובדה שאחיו נפטר 14 שנים קודם לכן כתוצאה מהתמכרות לסמים, וכן המוטיבציה שגילה לשינוי באורחות חייו. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, נגזרו 24 חודשי מאסר בגין כל אחד מאישומי הסחר ו-4 חודשי מאסר בגין הפרת ההוראה החוקית, חלקם בחופף וחלקם במצטבר כך שנגזרו עליו 40 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וכן הופעל מאסר מותנה חלקו בחופף וחלקו (חודשיים נוספים) במצטבר, וכן מאסרים מותנים. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש.

יג. בת"פ (מח' ת"א) 27701-09-17 **מדינת ישראל נ' ג'אבר ואח'** (19.6.2018), הורשעו שלושה נאשמים בביצוע עבירות סמים באופן של מכירת קוקאין במשקלים של 60 גרם (תמורת 38,000 ₪) ו-40 גרם (תמורת 19,000 ₪) לסוכן משטרתי. הסדר הטיעון שגובש בעניינם של נאשמים 2 ו-3 שקלל גם את הודאתם ואת החיסכון בעדות הסוכן, ובמסגרתו הוטלו עליהם עונשי מאסר של 38 חודשים. על נאשם 1 הוטלו **52 חודשי מאסר**, לאחר שצירף תיק נוסף, שבו הורשע בארבע עבירות נוספות של סחר בסם ובעבירות נוספות.

יד. בת"פ (מח' ת"א) 27280-09-17 **מדינת ישראל נ' אבו קישק ואח'** (20.3.2018), שם הורשעו שני נאשמים בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן, בכך שמכרו לסוכן בצוותא 25 גרם קוקאין ו-30 גרם קוקאין. הסדר הטיעון שיקלל גם קשיים ראייתיים שהיו ביסוד ראיות התביעה, ובמסגרתו הוטל על כל אחד מהנאשמים עונש של 32 חודשי מאסר (בעניינו של נאשם 1 הופעל גם מאסר מותנה, כך שהתוצאה העונשית הסופית עמדה על 36 חודשים).

טו. בת"פ (מח' ת"א) 68294-01-18 **מדינת ישראל נ' נס** (7.10.2018) הורשע נאשם בשתי עבירות של סחר בסם. בגין העסקה הראשונה שם מכר הנאשם לסוכן 29.9 גרם קוקאין תמורת 16,500 ₪

נקבע מתחם שבין 23 ל-50 חודשי מאסר, ובגין העסקה השנייה שם מכר הנאשם לסוכן 50.4 גרם קוקאין תמורת 22,500 ₪, נקבע מתחם שבין 27 ל-54 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי רלוונטי נגזרו 36 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס.

טז. בת"פ (מח' מרכז) 33394-06-13 **מדינת ישראל נ' גבריאל גבי שובל** (7.9.2014) הורשעו נאשמים בעבירות של סחר בסם מסוכן בשני אישומים. באישום הראשון מכרו לסוכן משטרתי סם מסוג קוקאין במשקל של 50 גרם תמורת 23,100 ₪. באישום השני מכרו לסוכן סם מסוג קוקאין במשקל של 50 גרם תמורת סך של 23,000 ₪. בנוסף הורשעו השניים בעבירות נשק. נקבע כי **מתחם הענישה ההולם ביחס לעבירות הסמים בלבד הינו בין 24 ל-48 חודשי מאסר**. בגין עבירות הסמים גזר בית המשפט על הנאשמים עונש של 34 חודשי מאסר בפועל.

יז. בת"פ (מח' ת"א) 27612-02-19 **מדינת ישראל נ' עסמת קאראנטינאג'י** (23.6.2019) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן. במסגרת האישום הראשון, הורשע הנאשם במכירת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 30.9 גרם לסוכן המשטרתי, תמורת 14,000 ₪ - בגינו נקבע **מתחם ענישה שבין 25 ל-50 חודשי מאסר**; במסגרת האישום השני, הורשע הנאשם במכירת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 48.8 גרם לסוכן המשטרתי, תמורת 21,000 ₪ - בגינו נקבע **מתחם ענישה שבין 30 ל-60 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 35,000 ₪.

יח. בת"פ (מח' מרכז) 13227-12-16 **מדינת ישראל נ' מוחמד כראג'ה** (3.5.2018) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של סחר בסם מסוכן ותיווך לסחר בסם מסוכן. לפי אישום אחד, הנאשם מכר לסוכן משטרתי סם מסוג קוקאין במשקל של 30.12 גרם תמורת 15,600 ₪. באישום נוסף, הנאשם תיווך לעסקת סמים של 39.81 גרם קוקאין תמורת 20,800 ₪, ו-2,000 ₪ עבור נאשם אחר. בית המשפט קבע מתחם ענישה הולם לשני האישומים שבין 24 ל-48 חודשי מאסר (כאשר צוין כי היה מדובר באירועים נפרדים, הרי שלעבירת הסחר היה נקבע **מתחם ענישה שבין 18 ל-42 חודשים**, ולעבירת התיווך שבין 12 ל-36 חודשי מאסר). על הנאשם, צעיר בן 20 ללא עבר פלילי, הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 10,000 ₪, תוך חריגה ממתחם הענישה בשל אופק שיקומי.

22. מכל המקובץ, סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לשתי עבירות הסחר שביצע נאשם 1, בנסיבות ביצוען, הינו **בין 30 לבין 55 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה מרתיעה צופה פני עתיד וענישה כלכלית.

23. נוסף על הפסיקה המובאת לעיל, אשר מתייחסת בחלקה גם לעבירת הסיוע לסחר בסם, וניתן ללמוד ממנה על מידת הענישה הנהוגה גם ביחס לסיוע, מצאתי להביא פסיקה המתייחסת לסיוע לסחר בסם בלבד:

א. ת"פ (מח' חי') 22435-01-15 **מדינת ישראל נ' וליד שעייב** (16.2.2016) - הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בעבירה של סיוע לסחר בסם, בגין מכירת 8.38 גרם קוקאין תמורת 4,500 ₪ לסוכן משטרה. חלקה בביצוע העבירה היה בכך שהסיעה את המבצע העיקרי לחניון בו בוצעה העסקה. בעניינה של הנאשמת נקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן וירוצו בדרך של עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל**. יצוין כי מתחם העונש שנקבע בעניינו של המבצע העיקרי נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. על הנאשמת, נעדרת עבר פלילי, נגזרו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסרים מותנים, תוך שהובאו בחשבון הודאתה, גילה הצעיר (בת 29), ונסיבות אישיות נוספות לרבות הריונה.

ב. ת"פ (מח' חי') 1047-05-15 **מדינת ישראל נ' ניקולאי בוליצי'ב** (14.6.2016) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, לאחר שנשמעו 22 עדים, בסיוע לסחר בסם מסוכן, בגין כך שסייע במכירת 498 כדורי סם מסוכן מסוג MDMA לסוכן משטרה בתמורה ל-15,000 ₪, כאשר הנאשם נהג ברכב מתוכו בוצעה עסקת הסמים. הנאשם הואשם יחד עם נאשם נוסף, נאשם 1, אשר הורשע בסחר בסם מסוכן באותו אישום וכן באישום נוסף. בעניינו של הנאשם המסייע נקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל**. יצוין כי בעניינו של המבצע העיקרי עתרו הצדדים לטווח ענישה מוסכם שבין 3 ל-4 שנות מאסר בפועל ונגזרו עליו 40 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה בחופף וכן מאסרים מותנים.

ג. ת"פ (מח' ב"ש) 9153-05-10 **מדינת ישראל נ' וודיע אבו רקייק** (3.4.2011) - הנאשם, נאשם 2 בכתב האישום שם, הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בסיוע לסחר בסם מסוכן, בגין כך שסייע במכירת 98 גרם קוקאין תמורת 16,600 ₪ וטרקטורון לסוכן משטרה. על הנאשם, צעיר בן 27, נעדר עבר פלילי, נגזר עונש שלו עתרו הצדדים במשותף של 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 5,000 ₪ ופסילת רישיון התנאי למשך 12 חודשים.

24. אין בידי לקבל את טענת ב"כ נאשם 3, לפיה משמעות הרשעתו בסיוע היא שמתחם העונש ההולם הנוגע אליו יהיה מחצית ממתחם העונש ההולם ביחס למבצע העיקרי. כפי שיפורט בהמשך, סעיף 32 לחוק העונשין קובע כי העונש לסיוע הינו מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי של העבירה, אך הסעיף אינו מתייחס ליחס שבין מתחם הענישה של המבצע העיקרי לבין זה של המסייע.

25. מכל המקובץ, סבורני כי מתחם העונש ההולם לעבירת הסיוע לסחר בסמים שביצע נאשם 3, בנסיבות ביצוען, הינן בין **10 חודשי מאסר לבין 22 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה מרתיעה צופה פני עתיד וענישה כלכלית.

26. הערכים החברתיים המוגנים **בעבירות הפרת ההוראה החוקית** הינם שמירה על שלטון החוק, שמירה על הסדר הציבורי, כיבוד החוק ומערכת המשפט. הטעם העומד בבסיס הוראה חוקי, הינו שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי, אכיפתו, וכן הגנה על הציבור מפני אלה המפרים אותו ועלולים להביא במעשיהם לפגיעה בסדר הציבורי. בכל חברה נאורה קיימת חשיבות גדולה לערכי קיום וכיבוד החלטות וצווים הניתנים על ידי רשות מוסמכת. בביצוע עבירות הפרת ההוראה החוקית יש משום חתירה תחת סמכויות השלטון ככלל וסמכות מערכת השיפוט והאכיפה בפרט. פגיעה בסדר הציבורי פוגעת בין היתר באמון הציבור במערכת השלטונית (ת"פ (מח' י-ם) 33300-04-13 **מדינת ישראל נ' שרון פרינץ** (13.05.2014)).

27. אף ביחס לעבירות אלה **מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה רבה** מצד הנאשם, והיא נלמדת מהעובדה שנאשם 1 הפר את תנאי מעצרו פעמיים, באותו היום. לא זו בלבד שנאשם 1 יצא את כתובת מעצר הבית שלא במסגרת חלון ההתאווורות, ודי היה בכך כדי להוות הפרה של תנאי מעצרו, הוא אף נסע אל יפו, ממנה הורחק באופן מפורש, ובמסגרת ההפרה הראשונה אף נסע אל ביתו, שבקרבתו בוצעו העבירות נשוא תיק האב.

28. בבחינת **נסיבות הקשורות בביצוע הפרות ההוראה החוקית** נתתי דעתי לתכונן המוקדם, שכן אין מדובר באירוע ספונטני אלא בהחלטה מודעת לנסוע אל תחומי העיר יפו מכתובת מעצרו, וכן, כאמור, לעובדה שמדובר בנסיעה לכתובת בה בוצעו העבירות. זאת ועוד, מדובר בשתי הפרות, באותו היום ובטווח של כמה שעות בלבד, אשר בוצעו אך יומיים לאחר החלטת בית המשפט לאפשר לנאשם 1 חלונות התאווורות יומיים, על יסוד הסכמת הצדדים.

29. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ביחס **להפרת ההוראה החוקית** מעלה כי הוטלו עונשים שבין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל לתקופה קצרה, בהתאם לתכלית ההוראה החוקית שהופרה, שכן אין דינה של הפרת הוראה להפקדת ערבות, כדינה של הוראה שנועדה להגן על חיי אדם. כך למשל:

א. רע"פ 6464/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.10.2018) - המבקש הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון באיומים ובאלימות כנגד אשתו, איום על שיפוצים שעבד בדירתה, ובהפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, בכך ששוחח עם המתלוננת בניגוד לתנאי השחרור לפיהם נאסר עליו ליצור עמה קשר, שכנע אותה לגשת לתחנת המשטרה ולבטל את תלונתה. בבית משפט השלום נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין הפרת ההוראה החוקית נע בין **מאסר על תנאי ל-6 חודשי עבודות שירות**. בתי המשפט המחוזי והעליון לא התערבו במתחמים שנקבעו.

ב. רע"פ 5023/18 **עוקבה בדיר נ' מדינת ישראל** (28.06.2018) - נדחה ערעור הנאשם על חומרת העונש. המבקש הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכך שתקף אדם יחד עם שניים נוספים וגרם לו חבלות חמורות. כמו כן הורשע בשני כתבי אישום שצירף, בכך שהפר הוראה חוקית לפי סעיף 287(א)

לחוק העונשין בכך שהפר את תנאי שחרורו והפריע לשוטר במילוי תפקידו, לאחר ששהה מחוץ לכתובת מעצר הבית וסירב לבקשת שוטרת להתלוות אליה לניידת. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם את העבירות שבהן הורשע המבקש בשני כתבי האישום שצורפו נע בין **מאסר על תנאי לתקופת מאסר קצרה**. בתי המשפט המחוזי והעליון לא התערבות במתחמים שנקבעו.

ג. רע"פ 6349/17 **ישראל עמרם נ' מדינת ישראל** (6.11.2017) - נדחה ערעור הנאשם על חומרת העונש. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בשלושה כתבי אישום, האחד עניינו הונאה בכרטיס חיוב, השני הפרת הוראה חוקית, נהיגה ללא רישיון והתנגדות למעצר, והשלישי בריחה מבית חולים פסיכיאטרי אליו נשלח מתוקף צו אשפוז שיפוטי. עניינה של הפרת ההוראה החוקית היה יציאה ממעצר בית. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם ביחס להפרת ההוראה החוקית **נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל**. בתי המשפט המחוזי והעליון לא התערבו במתחם שנקבע.

ד. רע"פ 3901/16 **סאלם מרעי דעייף נ' מדינת ישראל** (05.06.2016) - נדחה ערעור הנאשם על חומרת העונש. המבקש הורשע בהסעת שוהים בלתי חוקיים ובעבירות תעבורה שונות, וכן בהפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, בכך הפר את תנאי שחרורו, שעה שיצא ממקום מעצר הבית בו שהה, ללא אישור וללא פיקוח על-ידי מי מהמפקחים, ונהג ברכב בעודו בפסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בבית משפט השלום נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין הפרת תנאי השחרור והנהיגה בפסילה נע בין **מאסר על תנאי ל-6 חודשי עבודות שירות**. בתי המשפט המחוזי והעליון לא התערבו במתחמים שנקבעו.

ה. ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (3.9.2015) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בבית המשפט המחוזי בירושלים בשוד ובקשירת קשר לביצוע עוון. לאחר הרשעתו ביקש לצרף תיק נוסף, במסגרתו הורשע על יסוד הודאתו בהפרת הוראה חוקית ובשיבוש מהלכי משפט, בכך שפירק אזיק אלקטרוני, יצא את כתובת מעצר הבית ולא התייצב בהליך המשפטי בעניינו במשך 8 חודשים. בית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית נע בין **חודשים מאסר ספורים ועד שנת מאסר**.

ו. ע"פ (מח' ב"ש) 17568-06-13 **ח'אלד חרובי נ' מדינת ישראל** (16.9.2013) - נדחה ערעור הנאשם, שהורשע לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של פציעה כשהעברין מזוין והפרת הוראה חוקית, בכך שהפר תנאי שחרור שהוטלו עליו במסגרת הליך המעצר. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה הולם לעבירת הפרת ההוראה החוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין שבין **מאסר מותנה לבין 3 חודשי מאסר בפועל וקנס**. ערכאת הערעור לא התערבה במתחם שנקבע. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו בגין שתי העבירות **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים והתחייבות**.

ז. עפ"ג 51662-12-14 **מדינת ישראל נ' ג'אבר** (20.4.2015) - המשיב הורשע בבית משפט השלום בתל אביב ב-14 מעשי גניבה (מרביתם של טלפונים חכמים), גניבת כרטיס חיוב, 6 עבירות של הפרת הוראה

חוקית, כאשר המערער הפר הוראות של בית המשפט באשר למעצר בית ובמהלך אותן הפרות ביצע עבירות נוספות, וכן עבירות של הונאה בכרטיס חיוב והחזקת נכס חשוד כגנוב. בגין הפרת ההוראה החוקית נקבע מתחם ענישה הנע בין **מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר**. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בית המשפט המחוזי אישר את המתחם שנקבע והעמיד את העונש הכולל שנגזר על הנאשם על **24 חודשי מאסר**, חלף 14 חודשי מאסר, והופעלו מאסרים מותנים כך שעל המשיב לרצות **30 חודשי מאסר**.

ח. ת"פ 54345-02-15 **מדינת ישראל נ' חסן אבו שנדי ואח'** (30.5.2016) - הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון בבית המשפט המחוזי בחיפה, בעבירות של קשירת קשר לפשע - לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב)+29 לחוק העונשין, והחזקת סכין לפי סעיף 186 ו-29 לחוק העונשין. לאחר הרשעתו, צירף נאשם 2 תיקים נוספים והורשע על יסוד הודאתו בעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין, בגין כך שהפר את החלטת בית המשפט, לפיה הורחק מבית הוריו ולהימנע מליצור עמם קשר במשך 30 ימים, אך הנאשם הגיע לבית הוריו בתקופה זו. בגין הפרת ההוראה החוקית נקבע מתחם שבין **מאסר מותנה לבין שנת מאסר**.

ט. בת"פ (מח' ב"ש) 8150-08 **מ.י. פרקליטות מחוז הדרום-אזרחי נ' ב'** (16.6.2011) הורשעה נאשמת בעבירה של הפרת הוראה חוקית, הנוגעת להפרת החלטת בית המשפט העליון, שהורתה לנאשמת להשיב לאלתר את בנה הקטין לרשות אביו. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשמת 12 חודשי מאסר בפועל ו-6 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט העליון דחה את ערעורה של הנאשמת בעניין זה (ע"פ 5463/11 **פלונית נ' מדינת ישראל** (26.2.2013)).

30. במכלול הנסיבות המפורטות מצאתי לקבוע לשתי העבירות של הפרת הוראה חוקית מושא ההליך שצורף מתחם ענישה שנע בין **מאסר מותנה לבין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה מותנית וענישה כלכלית**.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחמי הענישה?

31. בהינתן מתחם הענישה ההולם, על בית המשפט לתן דעתו האם ראוי לחרוג ממנו לקולה בשל שיקולי שיקום (סעיף 40ד לחוק העונשין) או לחומרה בשל הצורך להגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה לחוק העונשין).

בעניינו של נאשם 1, אין כלל מקום לחרוג ממתחם הענישה משיקולי שיקום, שכן נאשם 1 לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולא הוגש תסקיר בעניינו. כל שהובא בפניו באשר לאפשרות שיקום של נאשם 1 היא עדותו של מר יינון, אשר עליה ארחיב בהמשך, ואשר לא שוכנעתי כי ניתן ללמוד ממנה דבר לעניין שיקום או פוטנציאל לשיקום הנאשם 1 בעתיד.

באשר לנאשם 3, על אף שמצבו שונה מזה של נאשם 1, נוכח התסקיר שהוגש בעניינו על כל האמור בו, לדידי אין מדובר בהליך טיפולי שיקומי משמעותי המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם. עם זאת, האמור בתסקיר ואורח חייו הנורמטיבי של נאשם 3 כפי שזה משתקף מהתסקיר יובאו בחשבון בקביעת העונש המתאים בנסיבותיו.

מנגד, לא שוכנעתי כי חומרת העבירות והחשש להישנותן מצדיקים בנסיבות דנא חציית רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור.

אי לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשמים ואחרים כמותם (ר' סעיפים 40 ו-40ז לחוק העונשין), ינחוני בקביעת העונש המתאים לנאשמים בגדרי מתחם הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

32. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע נאשם, יש לקבוע את העונש המתאים להם בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין. בגזירת העונש המתאים לנאשמים יובאו בכלל חשבון נסיבותיהם האישיות, שאינן קשורות בביצוע העבירה. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

33. לאחר הכרעת הדין, נעתרתי לבקשת הסנגורים להפנות את הנאשמים לשירות המבחן לקבלת תסקירים בעניינם, על מנת שתוצג בפני בית המשפט תמונה רחבה אודותיהם בטרם ייגזר דינם.

נאשם 1

34. ביום 11.11.2020 הוגשה הודעה מטעם שירות המבחן, לפיה נאשם 1 זומן על ידו פעמיים (לימים: 22.10.2020 ו-4.11.2020), אך לא התייצב לפגישות שנקבעו לו בשירות המבחן והוא אף לא יצר קשר עם שירות המבחן. על כן, לא נערך תסקיר בעניינו.

ביום 19.11.2020, נוכח הסכמת הצדדים, הופנה נאשם 1 פעם נוספת לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר.

ביום 7.1.2021 הוגשה הודעה נוספת מטעם שירות המבחן, לפיה שירות המבחן ניסה ליצור קשר טלפוני עם נאשם 1 לצורך זימון פגישה אך לא נענה, ובמקביל נשלח זימון בפקס לב"כ עם פרטי הפגישה. עוד נמסר כי נאשם 1 לא הגיע לפגישה ולא הודיע על אי הגעתו, ועל כן נשלח לב"כ זימון נוסף לפגישה בשירות המבחן, אשר אף אליה הנאשם 1 לא התייצב, ולא יצר קשר עם שירות המבחן מיוזמתו.

ביום 24.2.2021 הוגשה הודעה נוספת מטעם שירות המבחן, לפיה לא עלה בידיו לפגוש את נאשם 1 ולערוך אבחון בעניינו מאחר ונעצר בגין חשד לביצוע עבירות אלימות כלפי אשתו, כאשר נודע לשירות המבחן על מעצרו רק ימים מספר קודם לכן ועל כן אין באפשרותו להגיש תסקיר בעניינו.

בשל האמור, לא התקבל תסקיר לעניין העונש מטעם שירות המבחן ביחס לנאשם 1.

35. **לחובת נאשם 1** יש לציין את חומרת העבירות שבוצע, ומדיניות הענישה עליה עמדתי לעיל. עסקינן בסחר בסם מסוכן אשר תוצאות השימוש בו הן הרסניות. מכאן, יש להביא בכלל חשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים (ר' סע' 140 ו-140 לחוק העונשין), בעיקר נוכח ההשלכות החברתיות הקשות הכרוכות בביצוע העבירות בהן הורשע נאשם 1. לא אחת נפסק כי בעבירות סמים יש לתן משקל בכורה לאינטרס הציבורי (ע"פ 5265/95 **מנשה נ' מדינת ישראל** (23.1.1996)).

הבאתי בכלל חשבון כי עברו של הנאשם 1 אינו כולל עבירות בתחום הסמים, אך עם זאת בעברו הרשעות קודמות בעבירות הבאות: כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו; הפרעת שוטר במילוי תפקידו; הפרת הכרזת סגירת שטח או הפרעה לרשות סמית' להפרת הכרזת סגירת שטח או הפרעה לרשות. הנאשם 1 ריצה עונשי מאסר בפועל של ימים בודדים ונגזרו עליו גם מאסרים מותנים, קנסות ופיצוי.

36. **לזכות נאשם 1** הבאתי בכלל חשבון את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום שתוקן לקולה, החיסכון בזמן שיפוטי, לקיחת האחריות מצדו על מעשיו, הבעת החרטה והחיסכון בזמן שיפוטי ובכלל זאת הצורך בשמיעת עדים. הבאתי בכלל חשבון את השפעת הענישה על בני משפחתו של נאשם 1, אשתו וילדיו הקטינים הסמוכים על שולחנו.

37. לצד זאת, בהקשר זה יש לציין את אשר נפסק לא אחת כי: "**הלכה היא שבעבירות סמים בכלל, ובעבירות הפצת סמים בפרט, שיקולי הרתעה גוברים על שיקולים אישיים**" (ע"פ 1654/16 **גל שר נ' מדינת ישראל** (27.02.2017); ע"פ 1274/16 **עווד נ' מדינת ישראל** (6.10.2016); ע"פ 3623/13 **ברון נ' מדינת ישראל** (26.11.2014); ע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.7.2011)).

37. אציין כי עדותו של יינון לא שכנעה אותי כי הפנייה אליו, מצד בן משפחה של הנאשם 1 מלמדת על רצון כן

ואמיתי מצדו להשתקם או על צעד כלשהו בכיוון זה. לא שוכנעתי כי יינון בעל הכשרה לשקם אנשים במצבו של הנאשם 1, ואף עם הנאשם הביע רצון להשתקם, הדבר לא בא לידי ביטוי הלכה למעשה. יתר על כן, לא הוצגה לבית המשפט כל תכנית שיקומית המותאמת עבור הנאשם 1. אין בידי להתעלם מכך שהנאשם לא התייצב בפני שירות המבחן, חרף מספר הזדמנויות שנתנו לו, ועובדה זו מלמדת יותר מכל כי הנאשם לא בחר בנתיב של שיקום. לבסוף, עצם העובדה כי הנאשם ביצע עבירות נוספות, בהליכים שצורפו להליך זה מלמדת כי הנאשם לא הפיק את הלקחים הנדרשים מההליך הפלילי, אין לו מורא מהחוק, וכי כל ביטוי מצדו בדבר רצון לשקם את אורחות חייו, הנו למרבה הצער מן השפה ולחוץ.

38. אשר לרכיב הקנס, נקבע לא אחת, כי ככלל בעת ענישתם של העוסקים בסחר בסמים, יש לתת משקל גדול לשאלת הרווח הכלכלי שנצמח מהעבירות. הסיבה לכך היא אופיין של עבירות אלה - הסחר בסם ולא השימוש של האדם הבודד - שכל כולן סובבות סביב בצע כסף. ענישה כלכלית מחמירה תורמת להרתעה של העבריין הספציפי ולהרתעת הרבים, והיא מהווה את תשובת המשקל ההולמת לעבירות כגון דא (ראו: ע"פ 100/14 **מדינת ישראל נ' מחטיב** (10.12.2014); ע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' אילון ישראל שץ** (15.2.2016); ע"פ 5104/06 **אנזור בניירישלוייל נ' מדינת ישראל** (21.5.2007)). הקנס "נועד לבטא, בין היתר, ענישה בגין הרווח הכלכלי שביקש העבריין לגרוף לכיסיו", ויש לקבעו באופן שיהלום את רווחיו של העבריין מביצוע העבירות (ע"פ 2996/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.5.2011)).

במקרה דנא, הצדדים הגיעו להסכמה בנוגע לגובה הקנס. בהתחשב בהיקף עסקאות הסמים בהן הורשע נאשם 1 בגין מעורבותו בהן, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות כמפורט לעיל, כמו גם יתר רכיבי הענישה המושגים בזאת על נאשם 1, לא מצאתי לחרוג מהסכמה זו.

עם זאת, בכל הנוגע לתיק הנוסף שצורף, ת"פ 40542-01-21, אני מוצא להשית על הנאשם קנס ופיצוי, כפי שהוסכם על הצדדים בבית המשפט השלום, בטרם צירוף ההליכים.

נאשם 3

39. ביום 12.11.2020 הגיש שירות המבחן תסקיר בעניינו של נאשם 3, במסגרתו נסקרו קורות חייו ורקעו האישי והמשפחתי, אשר לא יפורטו מעבר לנדרש מפאת צנעת הפרט. על פי התסקיר, הנאשם 3 הינו בן 31, נשוי ואב לשלושה ילדים, ומתגורר בתל אביב. עד למעצרו עבד כחשמלאי ומזה כחצי שנה עובד בעבודות שמירה, והקים עסק לממכר מזון. צוין כי נאשם 3 מקיים קשר קרוב ויציב עם בני משפחתו, והם מהווים גורם תמיכה משמעותי עבורו.

נמסר כי נאשם 3 נעדר עבר פלילי, אך תלויים ועומדים נגדו שני תיקי מב"ד בעבירות של כניסה למקרקעי ציבור והחזקה בהם, הסגת גבול פלילית והפרת הוראה חוקית.

בפגישה עם שירות המבחן, הנאשם 3 לקח אחריות על ביצוע העבירה, ותיאר תחושות של בושה וחרטה על מעשיו. לדבריו לא גילה באותה עת תובנה באשר למשמעות מעשיו וחומרתם, והסביר כי מעשיו נבעו מתוך הפעלת שיקול דעת לקוי ומתוך רצון לרצות את נאשם 1. נאשם 3 מסר כי לאחר ביצוע העבירה ניתק את הקשר עם נאשם 1 ואת כל הקשרים עם בני משפחתו המורחבת אשר עוסקים בפלילים.

נאשם 3 שלל שימוש בסמים במהלך חייו, ציין כי אינו צורך אלכוהול, ובדיקות השתן שמסר נמצאו נקיות משרידי סם. נאשם 3 שלל קיומם של צרכים טיפוליים במישורי חייו השונים בעת הנוכחית.

שירות המבחן התרשם מנאשם 3 כאדם בעל יכולות אישיות טובות, אשר מקיים קשר תקין, יציב ותומך עם הוריו. לצד זאת, היה חשוף לבני משפחה המקיימים אורח חיים שולי ומעורבים בפלילים. שירות המבחן התרשם כי נאשם 3 השקיע מאמצים רבים להימנע ממעורבות פלילית ולבסס שגרת חיים נורמטיבית, כפי שבא לידי ביטוי גם ברצונו להתרחק מסביבת מגוריו ולשמור על יציבות תעסוקתית. עוד התקבל הרושם כי במסגרת יחסיו הבין אישיים, לנאשם 3 דפוס ריצוי באופן שהשפיע על התנהלותו גם במסגרת העבירה נשוא תיק זה. שירות המבחן התרשם כי נאשם 3 אינו מאופיין בדפוסים עברייניים מושרשים וכי התנהלותו בעת ביצוע העבירה אינה מאפיינת את אורח חייו, כאשר ניכר שמעצרו בהליך זה נחוזה כמרתיע ומציב גבול, גם עקב השלכותיו על חייו ומצבו הרגשי.

שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון אצל נאשם 3, נשקלה חומרת העבירה, קשייו המשמעותיים של נאשם 3 באותה עת לגלות תובנה באשר לחומרת מעשיו והשלכותיהם, ודיווחיו אודות קשריו בעבר עם חברה שולית.

באשר לגורמי הסיכון לשיקום, התייחס שירות המבחן לכך שנאשם 3 נעדר הרשעות קודמות, למאמציו לתפקוד תקין לאורך השנים במישור התעסוקתי, כמו גם האחריות שחש כלפי תפקידיו המשפחתיים והתרשמות שירות המבחן כי כיום מגלה תובנה רבה יותר באשר לבעייתיות במעשיו ולהשלכותיהם. שירות המבחן התרשם כי נאשם 3 ביטא חרטה ולקח אחריות על מעורבותו בתיק זה. נוסף לכך, נשקל שיתוף הפעולה עם שירות המבחן במסגרת האבחון, בדיקות השתן הנקיות שמסר והתרשמות שירות המבחן כי ההליך הפלילי הממושך המתנהל נגדו, אשר השלכותיו על חייו הינן משמעותיות לתפיסתו, מהווה גורם מרתיע אשר עשוי להוות גורם מפחית סיכון בעניינו.

במכלול הפרמטרים, העריך שירות המבחן כי פחת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

שירות המבחן לא התרשם מקיומם של דפוסים עברייניים ומנזקות טיפוליות במצבו של נאשם 3, כאשר אף הוא שלל צורך בטיפול בעת הנוכחית, ולכן נמנע מהמלצה טיפולית-שיקומית בעניינו. שירות המבחן ציין כי הוא ער לחומרת העבירה ומהותה, אך המליץ כי בשיקולי הענישה יילקחו בחשבון ההתרשמות מנאשם 3, האחריות שלקח על מעשיו והתובנה שהוא מבטא כיום באשר לחומרתם ומאמציו לשמירה על תפקוד תקין במישור התעסוקתי והמשפחתי.

40. ביום 19.4.2021 התקבלה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, לפיה נאשם 3 נמצא מתאים לבצע עבודות שירות.

41. **לחובת נאשם 3** יש לציין את חומרת העבירה שביצע, ומדיניות הענישה עליה עמדתי לעיל, בפרט נוכח כמות הסם הגדולה וטיב הסם, כפי שפורט. כמו כן, הבאתי בחשבון את מעורבותו המשמעותית בביצוע העסקה, בשים לב שסיועו אפשר למעשה לעסקה לצאת אל הפועל. על כן, גם בהקשר זה הובאו בכלל חשבון שיקולי הרתעת היחיד והרבים.

42. **לזכות נאשם 3** הבאתי בחשבון את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום, החיסכון בזמן שיפוטי, לקיחת האחריות מצדו על מעשיו, הן בבית המשפט והן בפני שירות המבחן, ואת עברו הנקי. הבאתי בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן, והתרשמותו לגבי מאמציו של הנאשם 3 לתפקוד תקין, הן במישור המקצועי והן במישור המשפחתי, ותובנתו לחומרת מעשיו; האפקט המרתיע של ההליך הפלילי על נאשם 3, ובפרט מעצרו. נתתי דעתי להשפעתו של עונש מאסר על משפחתו של הנאשם 3, בהיותו אב ל-3 ילדים קטנים.

43. אין בידי להתעלם מכך שב"כ המאשימה הודיע לבית המשפט, כך בדיון מיום 11.6.2020, כי ככל שתושג הסכמה עם נאשם 3, המאשימה תעתור להטיל עליו 10 חודשי מאסר בפועל בלבד. אחרת, ככל שלא תושג הסכמה, תגביל עצמה המאשימה בטיעוניה ל-20 חודשי מאסר בפועל. יוטעם כי דברים אלה נמסרו עוד בטרם התקבל התסקיר החיובי בעניינו של נאשם 3.

44. בגזירת הדין, בהינתן מתחם הענישה ההולם אשר נקבע, אביא בחשבון גם את תקופת מעצרו של נאשם 3, החל מיום 12.12.2018 ועד ליום 3.2.2019, לאחריה שוחרר בתנאים מגבילים. סבורני כי נסיבותיו של הנאשם 3 ותקופת מעצרו, מצדיקות להסתפק עתה בעונש מאסר בפועל לפרק זמן שיאפשר את ריצויו בדרך של עבודות שירות, תוך התחשבות בתקופת המעצר שבה שהה נאשם 3, מבלי לנכותה מימי מאסרו. בדרך זו תתקבל תוצאה עונשית ראויה, בכך שייגזר עליו עונש שירוצה בעבודות שירות, לצד ימי מעצרו אשר לא ינוכו מתקופת מאסרו. התוצאה היא שהענישה בכללותה המוטלת על הנאשם 3 אינה חורגת ממתחם הענישה ההולם שנקבע בעניינו.

בעניין זה אפנה לפסיקת כב' הנשיא (בדימ') יוסף אלון בעפ"ג 1105-08-13 דנינו ואח' נ' מדינת ישראל (16.9.2013), שם קבע:

"אכן, בנוהג שבעולם כי שעה שבית משפט מטיל עונש מאסר בפועל ינוכו מתקופת המאסר ימים שריצה הנאשם במעצר, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת. נוהג זה איננו כה חד משמעי שעה שבית המשפט בוחר להטיל עונש של מאסר בעבודות שירות. זאת בראש ובראשונה מהטעם שמהותם של עבודות שירות בפועל שונה שוני רב ביותר מעונש מאסר המרוצה מאחורי סורג ובריח ועל כן ההיקש המתבקש בין ימים שריצה נאשם במעצר לבין התקופה שעליו להמשיך ולרצות

במאסר, איננו תקף, לפחות לא באותה המידה, ביחס למי שעונשו נגזר לעבודות שירות. אכן, גם עונש מאסר בעבודות שירות עונש מאסר הוא, ברמה המושגית והעקרונית, אולם ברור לכל כי המדובר בשני עונשים שמהותם בפועל שונה עד למאוד זה מזה".

45. עוד הבאתי בחשבון בגזירת עונשו של נאשם 3, את העונש שנגזר על נאשם 1 ואת היחס הראוי בין עונשי הנאשמים.

בע"פ 4463/12 לאוניד ארנבורג נ' מדינת ישראל (13.9.2012) קבע כב' השופט ס' גובראן:

"היחס שנקבע בחוק בין עונשו של המבצע העיקרי לבין עונשו של המסייע צריך על דרך הכלל להנחות את בית המשפט בגזירת הדין. יחד עם זאת, אין לומר כי מדובר ביחס שיש להקפיד על קיומו באורח דווקני ותיתכנה סטיות ממנו בשים לב לנסיבות המיוחדות של המקרה הנדון (ראו: ע"פ 1820/98 אנג'ל נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(5) 97, פסקה 9 (1998)). אכן, מלאכת גזירת העונש אינה משימה טכנית הנשענת על יישום פעולות מתמטיות, אלא היא פעולה של איזון עדין בין מספר רב של שיקולים, שחלקם ענייני בנאשם עצמו וחלקם האחר נוגע לאינטרס הציבורי. בית המשפט נדרש, בבואו לגזור את דינו של נאשם, לשקול את ענייני הפרטני של הנאשם ולתת לנסיבותיו, לפוטנציאל השיקומי שלו ולגורמים רלוונטיים נוספים את המשקל ההולם. על כן, אין המדובר בגזירה אוטומטית של מחצית העונש בעניינו של המסייע מהעונש שנגזר על המבצע העיקרי, ויש שהנסיבות הפרטיקולאריות מחייבות הטלת עונש ביחס שונה".

בע"פ 1438/14 חסן בראזי נ' מדינת ישראל (26.3.2014) קבע כב' השופט ע' פוגלמן:

"מלאכת קביעת מתחם העונש מחייבת להתחשב, בשינויים המחייבים, גם בנסיבות המנויות בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין, ובין היתר בשאלה אם מדובר בסיוע במעשה או במחדל; אם הסיוע קדם לביצוע העבירה העיקרית או שהוא ניתן במהלך ביצועה; מידת תרומתו של הסיוע לביצוע העבירה העיקרית; תרומת הסיוע לנזק שהיה צפוי להיגרם ושנגרם בפועל; יכולתו של נאשם להבין את משמעות פעולותיו לרבות בשל גילו; ועוד (ראו ע"פ 5214/13 סירחאן נ' מדינת ישראל לפסקה 16 (30.12.2013))."

במקרים מסוימים, נקבע כי בגזירת עונשו של המסייע ניתן לחרוג לחומרה ממחצית העונש שנגזר על המבצע העיקרי, וזאת כאשר תרומת המסייע לביצועה של העבירה בעלת משקל משמעותי (ע"פ 4592/15 אשר מסעוד פדידה נ' מדינת ישראל (8.2.2016)).

נוכח האמור לעיל, בגזירת עונשו של נאשם 3 הבאתי בחשבון את עונשו של נאשם 1 וכן את חלקו בביצוע העבירה. על פי עובדות כתב האישום, נאשם 3 הוא זה שסיפק לנאשם 1 את הסמים אך ורק בעסקה אחת מבין השתיים, זו המתוארת באישום השני. מדובר בסיוע במעשה, אשר תרם תרומה של ממש לביצוע העבירה. אולם, אף לשיטת

המאשימה, לא ניתן לקבוע בוודאות כי עסקה זו לא הייתה יוצאת אל הפועל לולא סיועו של נאשם 3.

46. אשר לרכיב הקנס, אין לי אלא לחזור על האמור בעניינו של נאשם 1, כאשר לנוכח נסיבות העניין ונסיבותיו של נאשם 3, מצאתי לאמץ את הקנס המוסכם לו עתרו הצדדים.

העונש המושת על הנאשמים

47. מכל הנתונים, הטעמים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על **הנאשם 1** את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** לתקופה של 37 חודשים, בניכוי ימי מעצרו, כדלקמן: מיום 27.11.2018 ועד ליום 4.2.2019; וכן, מיום 13.3.2020 ועד ליום 19.3.2020.

מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים בגין ת"פ 40542-01-21, אשר 8 חודשים מתוכם ירוצו במצטבר לעונש שנגזר בגין תיק זה והשאר בחופף (כפי שהוסכם בין הצדדים).

סך הכל, נאשם 1 ירצה 45 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. **מאסר מותנה** לתקופה של 12 חודשים. נאשם 1 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת סמים מסוג פשע.

ד. **מאסר מותנה** לתקופה של 8 חודשים. נאשם 1 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. **מאסר מותנה** לתקופה של 4 חודשים. נאשם 1 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת סמים מסוג עוון או עבירת אלימות מסוג עוון, למעט תגרה.

ה. **קנס** בסך 18,000 ₪ (16,000 ₪ בגין ת"פ 10429-12-18 ו-2,000 ₪ בגין ת"פ 40542-01-21) או מאסר למשך 90 יום תחתיו. הקנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 1.9.2021 ויתר התשלומים מדי כל ראשון לחודש שלאחר מכן. פיגור בתשלום אחד מן התשלומים שנקבעו לעיל, יעמיד לפירעון מידי את יתרת הקנס שטרם שולמה ויחייב את

הנאשם בתשלום תוספת פיגורים כחוק.

ו. **פיצוי** לנפגעת העבירה בת"פ 40542-01-21 בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 1.9.2021 ויתר התשלומים מדי כל ראשון לכל חודש שלאחר מכן. פיגור בתשלום אחד מן התשלומים יעמיד לפירעון מידי את יתרת הפיצוי שטרם שולמה ויחייב את הנאשם בתשלום תוספת פיגורים כחוק.

48. על **נאשם 3** יושתו העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** לתקופה של 9 חודשים (ללא כל ניכוי של ימי המעצר). תקופת המאסר תרוצה בדרך של עבודת שירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 19.4.2021. מובהר לנאשם כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי אם יחול בכתובת מגוריו, וכי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח. הנאשם מוזהר כי כל הפרה בתנאי עבודת השירות, יכולה ותביא להפקעת המנהלית ולריצוי העונש במתקן כליאה.

הובהר לנאשם כי מקום השמתו לריצוי עבודת השירות הינו במרכז קשת חולון, המצוי ברחוב האורגים 4, חולון, החל מיום 11.8.2021. חובה על נאשם 3 להתייצב במועד זה לתחילת ריצוי עונשו, בתיאום מראש עם המפקח האחראי שפרטיו מופיעים בחוות דעת הממונה.

ב. **מאסר מותנה** לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. **מאסר מותנה** לתקופה של 3 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת סמים מסוג עוון.

ד. **קנס** בסך 11,500 ₪ או מאסר למשך 60 יום תחתיו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 1.9.2021 ויתר התשלומים ראשון לכל חודש שלאחר מכן. פיגור בתשלום אחד מן התשלומים שנקבעו לעיל, יעמיד לפירעון מידי את יתרת הקנס שטרם שולמה ויחייב את הנאשם בתשלום תוספת פיגורים כחוק.

49. מורה על השמדת הסמים באחריות המאשימה.

יתר המוצגים - יושמדו/יוחלטו/יושבו לבעליהם, לפי שיקול דעת המאשימה.

50. מכריז על הנאשמים כסוחרי סמים.

כפי שהוסכם, המאשימה תשיב לנאשם 1, באמצעות בא-כוחו, מט"ח המוחזק בידה (דולרים ואירו) באמצעות בא כוחו.

אני מורה על חילוט סכום של 1,450 ₪ והטלפונים הניידים של נאשמים 1 ו-3.

51. המזכירות תשלח העתק של גזר הדין לשירות המבחן, לממונה על עבודות השירות ולשב"ס.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"א, 30 יוני 2021, במעמד הצדדים.